

Vahiy, İncil'in Yazımı ve Kanonlaşması

Vahiy

Maalesef çoğu zaman Hristiyanlık ve İslamiyet tartışmalarında kavram kargaşalıkları yaşanıyor ve bu yüzden bazı konular sağlam bir zemine oturtulamıyor. Vahiy konusu da bu kavramlardan biridir.

Ne Hristiyanlıkta ne de Yahudilikte, “vahiy” olgusuna “Cebrail” dahil edinilmektedir. Yani ne İsa Mesih ne Musa ne de tarihte hiçbir Kutsal Kitap'ta adı geçen peygamber, kitaplarını ya da söylediklerini kendilerine Cebrail'in direk Allah'tan alıp getirdiğini söylerler. Bu tür bir vahiy olgusu tamamen İslam dinine ait bir inanıştır.

Kutsal Kitap ise Kutsal Ruh'un esinlemesiyle peygamberlerin görüşlerini, rüyalarını, yaşadıkları olayları, Tanrı'ya olan yakarışlarını ya da direk Rab'bin onlara olan emirlerini “Rab bana şöyle buyurdu ki...” diyerek kaleme almalarıyla oluşmuştur. Peygamberler kendi kelime dağarcıklarını kullanarak bu kitapları yazmışlardır. Sadece 10 emiri Tanrı, taş levhalara bizzat kendisi kazımıştır.

“Öncelikle şunu bilin ki, Kutsal Yazılarda bulunan hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir. Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insanın isteğinden kaynaklanmadı. İnsanlar Kutsal Ruh tarafından yöneltilerek Tanrı'nın sözlerini iletiler. (2. Petrus 1:20-21)”

İsa Mesih'in yüceliğini burada da görürüz. O bir peygamber gibi hiçbir zaman, “Rab bana şöyle buyurdu” demedi. Aksine, “ben size buyuruyorum ki...” diyerek otoritesini göstererek konuşmuştur.

O bir din kurmaya, bir kitap yazmaya gelmedi. O'nun geliş amacı, zaten baştan beri kendisinin de talebelerine sık sık söylediği gibi; birçoklarını kurtarmak için acı çekmek, ölmek ve Kutsal yazılar uyarınca 3. gün ölümden dirilmektir. Bize Tanrı'nın adaletini ve sevgisini göstermek, kurtuluşumuzu sağlamak için geldi.

Tabii ki bir olay olmadan, o olay hakkında yazılamaz. Tanrı'nın hikmeti gereği bütün bunlar olduktan sonra, Kutsal Ruh'un hatırlatması ve yönlendirmesiyle öğrenciler ayrı zaman

ve mekanlarda, değişik kişi ve topluluklar aracılığıyla tüm insanlığa hitap ederek tanıklıklarını kaleme aldılar. Nasıl ki bir olayda ne kadar çok görgü tanığı varsa ve bu tanıklıklar birbirleriyle çelişmiyor aksine olayı tamamlıyorsa, İncil'in kaleme alınması aracılığıyla Mesih İsa'ya tanıklıkta da böyle olmuştur. İncil'e bu perspektiften bakmak gerekir.

İncil'in Yazımı

İncil'in yazılması, yani 27 kitabın "yazılmış olmaları" ile "kanonlaşmaları" iki ayrı konudur. İncil'in her bir bölümü (4 Müjde, Mektuplar, Elçilerin İşleri ve Vahiy) rulo halinde kendi başına bir kitaptır. Farklı zamanlarda, farklı yerlerde, farklı dinleyici gruplarına hitaben yazılmışlardır; ancak evrensel konuları işlemişlerdir. Bu kitaplar 40-100 yıllarına gelmeden yazılmış ve inananlar arasına dağılmaya başlamıştır. O dönemde belki her kilise, yani her topluluk, 27 kitabın her birine sahip olamayabiliyordu. Ancak bu durum, 27 kitabın kutsallığını etkileyecek bir durum değildir. Kitaplar zamanla tüm kiliselere yayıldı. Kilise babaları vaazlarında bu kitaplardan alıntılar yapıyorlardı. Elimizde, muhtelif müze ve kiliselere dağılmış; ilk yüzyıllardan kalma 5.000'den fazla Grekçe, 10.000'e yakın Latince İncil (Yeni Ahit) nüshaları mevcuttur. Bu nüshalar elimizde olmasaydı bile, řu an elimizde olan o dönemdeki kilise babalarının vaaz metinlerinde yaptıkları alıntılardan bugünkü İncil oluşturulabilmektedir.

Kanonlaşma

Kanon (İncil'in hangi kitaplardan oluştuğu) resmi olmasa da, o dönemki kilisede herkes tarafından bilinen bir şeydi. Bu konuda yapılmış araştırmalarda üç havarinin yani; Petrus, Yuhanna ve Pavlus'un daha hayattayken bu konu üzerinde çalıştıkları ve kanonu belirledikleri görülür.

- Pavlus mektuplarını kanonlaştırır ve Petrus'a iletir.

Pavlus, Baba Tanrı ve İsa Mesih tarafından seçildiğini; özellikle Yahudi olmayan uluslara elçi atandığını, Tanrı'nın kölesi olarak Rab'den vahiy yoluyla aldıklarını iletildiğini, eski çağlardan beri Tanrı'nın gizli olan sırrının Kutsal Ruh aracılığıyla bu çağda peygamberlere (yalnız kendine değil) açıklandığını ve kendisinin bu sırların kahyası olarak Kutsal Yazıları

yazdığını anlatır (Ef.3:2-8; İTi.1:11-14; İIKo. 5:18-21; Rom. 11:13; İIKo. 14:37; Rom. 1:1, 2Ti.3:16).

1. Selanıkliler 2:13: “Tanrı’ya sürekli şükretmemiz için bir neden daha var: Tanrı sözünü bizden işitip kabul ettiğiniz zaman bunu insan sözü olarak değil, gerçekte olduğu gibi Tanrı sözü olarak benimsediniz. Siz imanlılarda etkin olan da bu sözdür.”

Pavlus İ.S 63’te, Mesih’in geri gelişinin hemen olmayacağını vahyini aldıktan sonra, yazılarını kanonlaştırması gerektiğini anladı. Roma’da hapisteyken Luka, Markos, Timoteos ve Silvanus’un yardımlarıyla mektuplarını bir araya getirdi.

- Petrus’un Yazıları ve Kanon Onayı

İ.S 66 yılında Petrus 2. mektubunu yazarken, Pavlus’un mektupları elindeydi. Petrus bu mektupların, kutsal yazıların bir parçası olduğunu onaylar ve diğer kutsal yazılarda olduğu gibi bunların da kötü niyetli, bilgisiz ve kararsız kişilerce, çarpıtılarak yorumlanabileceği uyarısını yapar. (2. Petrus 3:15-16).

Petrus ayrıca, 2. mektubunun 1:15-19 ayetlerinde, ölümünden önce kutsal yazıları gelecek nesillere ışık olması için kayıt altına alacağından bahseder. Kutsal Kitap’taki peygamberlik sözleri, kimsenin arzularıyla yazılmış değildir. Yuhanna, Petrus ve Pavlus Kutsal Ruh’un esinlemesiyle, aldıkları vahiylerle kitaplarını yazmışlardır. Ve yazdıkları yazıların Tanrısal olduğunu zaten yazılarının içerisinde belirtirler. Tanrı’dan gelen bir otoriteyle, gelecek nesiller için, sadece sözlü olarak değil, yazılı olarak da söylediklerini kayda almışlardır.

- Yuhanna’nın Tanıklığı ve Yazıları

Yaş“am Söyle ilgili olarak baş'zülangg ,işittiğimizi ,ıçtan beri var olanözlerimizle göYaş .seyredip ellerimizle dokunduğumuzu duyuruyoruz ,rdüğümüzüam açıkça gö,ründü nu g'Oöyla birlikte olup bize g'Baba .na tanıklık ediyoruz'rdük ve Oörünmüş olan sonsuz de bizlerle paydaşlığımız olsun diye g sizin ,Evet .ı size duyuruyoruz'Yaşamö,rdüğümüzü .ledir'yla ve Oğlu İsa Mesih'Bizim paydaşlığımız da Baba .işittiğimizi size duyuruyoruz (4-1:1 .İYu) ”.sevincimiz tam olsun diye yazıyoruz ,Bunları size

Görüldüğü gibi Yuhanna'nın da muazzam bir tanıklığı vardır. Seyredip dokunduğu, et ve kemiğe bürünmüş Tanrıoğlu ile ilgili bildiklerini, Baba ile paydaşlığımız olsun diye yazıya geçirmiştir.

Son sözü ise yine İsa Mesih'e verelim: *“Yer ve gök ortadan kalkacak ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.”* (Mat. 24:35)